

Det ærede Medlem omtalte ogsaa deres Forhold i Sygdomstilfælde, og som man vil se af Bemærkningerne, er det netop navnlig et Omraade, hvor jeg vil søge at forbedre deres Forhold.

Da der imidlertid her er Tale om, jeg tror over 1,200 Steder, fra hvilke der udgaar Landpostbude, kræver det ifølge Sagens Natur mange Undersøgelser fra Centraladministrationens Side, for at man kan se, hvorledes det bedst kan lade sig gøre, og i hvilket Omfang, og naar disse Undersøgelser ere endte, vil man have det fornødne Overblik derover, og saa agter jeg ogsaa at stille Forslag om nogen Forhøjelse af den Bevilling paa Finansloven, som kommer til Anvendelse her.

Endelig havde det ærede Medlem endnu en lille Bemærkning. Han mente, at hellere end at benytte „Mil“ her skulde vi have tænkt paa, at vi nu have indført Meterberegningen her i Landet, og have omsat Mil til Kilometer. Jeg tror nu, det er mest praktisk, at vi i dette Forslag have holdt os til Milene. Jeg tror, at de mange, som skulle have med dette Forslag at gøre, føle sig nok saa fortrolige med det, naar det handler om Mil, end de ellers ville gøre, og saa kan det jo blive omsat til sin Tid, naar mange andre Love skulle omsættes til Meter-Maal.

Hermed tror jeg at have besvaret de fleste af de Spørgsmaal, som have været fremme, idet jeg som sagt om de Enkeltheder, jeg ikke har omtalt, kun skal bemærke, at jeg er rede til at forhandle med Udvalget derom indenfor den finansielle Ramme, som altsaa er fastslaaet for samtlige Forslag, set under eet.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Angaaende min Del af det store Lønningsforslag er der fra forskellige ærede Medlemmers Side fremkommet en Del Henstillinger og Forslag om at rykke denne eller hin Slags Tjenestemænd op i en højere Klasse eller paa anden Maade forbedre den Stilling, der i Forslaget er dem tiltaent. Jeg skal ikke dvæle videre derved, ikke blot fordi største Delen af disse Henstillinger vare rettede ikke til mig, men til det kommende Udvalg, men ogsaa fordi vi jo her arbejde og forhandle under det Indtryk, at man ikke i Lovforslaget kan vente Forbedringer indførte, der koste Penge, — og det gøre de jo, saa vidt jeg erindrer, alle —, uden at man samtidig kan paapege andre Punkter, hvor Besparelser kunne opnaas. Jeg har

ikke hørt nogen af de ærede Medlemmer, der have anbefalet Forandringer, pege paa Punkter, hvor Besparelser kunne indvindes, og naar det er Tilfældet, maa jeg indtil videre gaa ud fra, at synderlig praktisk Betydning have disse Forslag ikke. Jeg vil da ogsaa sige, at naar man ser paa de Tilkendegivelser fra Personalets egen Side, som ere fremkomne, siden dette Lønningsforslag blev bekendt, navnlig naar man, som jeg, har Lejlighed til at se de Udtalelser, der fremkomme i dets egne Fagblade, saa ere de, jeg tror, jeg tør sige alle, gaaede ud paa at udtale den største Tilfredshed og Glæde over det, som her er budt dem, som Helhed betragtet. At der ogsaa er fremkommet Udtryk for enkelte Tjenestemænds eller enkelte Klassers Ønske om at blive bedre stillede, det tør jeg ikke bestride, men det forsvinder i alt Fald i den almindelige Glæde, som har givet sig Udtryk fra hele Personalets Side. — Et Par ærede Medlemmer have særlig fremhævet som en Klasse Tjenestemænd, der burde stilles bedre, end det ved Forslaget sker, Lokomotivpersonalet, navnlig Lokomotivførerne, hvis store Ansvar man har fremhævet. Ja, jeg har stor Agtelse og stor Sympati for denne Klasse Tjenestemænd, men naar Tilfældet for Lokomotivførerne er det, at deres Løn før var 1,500 Kr. til 2,100 Kr. og nu — skønt de altsaa ikke hørte til dem, hvem der direkte var lovet Lønningsforbedring — foreslaas sat fra 1,770 Kr. til 2,418 Kr., saa forekommer det mig nok, at man maa kunne berolige sig derved. Klagen fremkommer da egentlig heller ikke af den Grund, at dette skulde være for lidt i og for sig, men fordi det er mindre, end der er givet andre. Disse Sammenligninger vil jeg nu advare imod. Personalet bør ikke selv se for meget hen til, hvor meget andre have faaet eller ikke faaet. Det er ikke ganske berettiget. Det faar tidt et Skær af Misundelse, som man burde undgaa, og de Herrer, som her i Tinget gøre sig til Talsmænd for lignende Sidebetragtninger, tror jeg hverken gøre Rigsdagen eller Personalet nogen Tjeneste derved. Men jeg vil da ogsaa med Hensyn til denne særlige Klasse og dens Forhold til andre, som staa over den ifølge Forslaget, minde om, at foruden den faste Løn, hvis Stigning jeg nu her nævnt, maa man ikke glemme Kørepengene; de spille en ikke ringe Rolle for dette Personale. Jeg mindes ogsaa, at man fra forskellige Side har talt om, at Stationsmestrene ifølge dette Forslag vare for lavt stillede. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at